

Fremsat den {FREMSAT} af erhvervs- og vækstminister (Henrik Sass Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

(Forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder, ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler, tilsyn med depositarer for alternative investeringsfonde m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 2. juli 2013, som ændret senest ved § 25 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, 4. pkt., indsættes før »344«: »77 e,«.

2. I § 1, stk. 6, ændres »33 og 43, § 347, stk. 1« til: »33, 43, 77 e, § 347, stk. 1«.

3. Efter § 77 d indsættes:

»§ 77 e. Ansatte hos en værdipapirhandler, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter ved direkte kundekontakt, må ikke modtage variable lønde, jf. § 77 a, stk. 7, der er afhængig af opnåelse af salgsmål i forhold til detailkunder.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 omfatter værdipapirhandlere, som udfører de i bilag 4, afsnit A, nr. 1-2 nævnte tjenesteydelser.

Stk. 3. Ved salgsmål, jf. stk. 1, forstås mål for den ansatte, som angiver en salgsmængde af finansielle instrumenter, som skal være opnået for, at der kan udbetales en variabel løndel til den relevante ansatte.

Stk. 4. Ved detailkunde, jf. stk. 1, forstås en kunde, der ikke er en professionel kunde eller en godkendt modpart.

Stk. 5. Stk. 1 finder alene anvendelse på ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster. Stk. 1 finder kun anvendelse på aftaler om variable lønde for personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, hvis aftalen om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.

4. I § 126, stk. 2, nr. 9, ændres »3,4 mio. euro« til: »3,6 mio. euro«.

5. § 343 q, stk. 2, affattes således:

»Reglerne i dette kapital gælder også for datacentraler, der udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur.«

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 982 af 6. august 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og § 27 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 83 a, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 31, stk. 4« til: »§ 31, stk. 8«.

§ 3

I lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, indsættes før »§§ 18«: »§ 5, stk. 3, 4, 5 og 7,«.

2. I § 1, stk. 5, indsættes før »§ 18«: »§ 5, stk. 3, 4, 5, og 7,«.

3. I § 11, stk. 2, 2. pkt. ændres »medmindre forvalteren er selvforvaltende« til: »medmindre der er tale om en selvforvaltende alternativ investeringsfond«.

4. I § 46 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Finanstilsynet inddrager en tilladelse meddelt i medfør af stk. 3, hvis depositaren

- 1) anmoder om dette,
- 2) har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis,
- 3) ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladelsen,
- 4) gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af loven,
- 5) ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder efter tilladelsens meddelelse, eller
- 6) ikke længere kan opretholde tilladelsen som følge af anden lovgivning.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

5. § 77, stk. 2, nr. 4, affattes således:

»4) De oplysninger, som er tilgængelige for investorerne, om de alternative investeringsfonde.«

6. Efter § 157 indsættes:

»§ 157 a. Finanstilsynet skal undersøge forholdene i virksomheder og enheder, der fungerer som depositarer efter § 46, med henblik på at føre tilsyn med, at reglerne om depositarer i denne lov og i regler udstedt i medfør af loven samt regler om depositarer i Den Europæiske Unions forordninger vedrørende forvaltere af alternative investeringsfonde, overholdes. Undersøgelsen kan ske ved indkaldelse af skriftligt materiale og ved inspektion i depositaren.«

7. I § 161, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »investeringsfonde,«: »depositarer omfattet af § 46,«.

8. I § 161, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved undersøgelse af depositarer omfattet af § 46.«

9. Efter § 168 indsættes:

»§ 168 a. Finanstilsynet kan påbyde en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at afsætte et medlem af direktionen i depositaren inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 13, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af det øverste ledelsesorgan i en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 13, stk. 2, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at afsætte et medlem af direktionen, når der er rejst tiltale mod medlemmet af direktionen i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 13, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af det øverste ledelsesorgan i en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 2, nr. 2-4, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af depositaren og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at det pågældende medlem af ledelsen under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2, og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 7. Har depositaren ikke afsat medlemmet af direktionen inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage depositarens tilladelse, jf. § 46, stk. 7, nr. 3. Finanstilsynet kan endvidere inddrage depositarens tilladelse, jf. § 46, stk. 7, nr. 3, hvis et medlem af det øverste ledelsesorgan ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 3.

10. I 173, *stk. 1*, affattes således:

»§ 173. Som part i forhold til Finanstilsynet anses den forvalter af alternative investeringsfonde eller den depositar omfattet af § 46, som en afgørelse, der er eller vil blive truffet af Finanstilsynet, retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.«

11. I § 190, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »og § 168, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt.« til: », § 168, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt., og § 168 a, stk. 2, og stk. 3, 3. pkt.«

12. I § 191, *stk. 3*, indsættes som 2. *pkt.*:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 168 a, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2014.

Stk. 2. § 77 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, finder anvendelse på aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

§ 5

Stk. 1. §§ 1-3 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1-3 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

*Almindelige bemærkninger**Indholdsfortegnelse*

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1 Forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder
 - 2.2 Ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler
 - 2.3 Inddragelse af en tilladelse meddelt til en depositar i medfør af § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. samt tilsyn med depositarer efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Ligestillingsmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er bl.a. at følge op på anbefalingen fra Udvalget om finanskrisens årsager om et forbud mod variabel aflønning af personer, der forestår salg af eller rådgivning om værdipapirer til detailkunder. Udvalget konstaterede i dets rapport, at der i årene op til den finansielle krise var et øget udbud og salg af komplicerede værdipapirer til detailkunder. Det øgede udbud og salg var i mange tilfælde tæt forbundet med den ansattes muligheder for at opnå en øget variabel aflønning i forhold til den opnåede salgsmængde. Og ikke altid nødvendigvis i kundens interesse. Med ændringen ønskes det derfor en håndtering af den potentielle interessekonflikt hos en sælger af eller rådgiver om værdipapirer til privatpersoner, der risikerer at opstå, når den ansatte har individuelle bonusændringer, og som kan lede til u hensigtsmæssige risikobetonede investeringer hos forbrugerne.

Derudover foreslås en ændring af reglerne om tilsyn med datacentraler, som indebærer, at Finanstilsynet får mulighed for at føre tilsyn med virksomheder, der udfører væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, uanset datacentralens ejerkreds.

Derudover foreslås det at der indsættes en særlig tilsynsbestemmelse i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, som giver Finanstilsynet adgang til at føre tilsyn med depositarer for en alternativ investeringsfond. I forlængelse heraf foreslås det at give Finanstilsynet beføjelse til at indhente oplysninger fra depositaren. Dette svarer til Finanstilsynets beføjelser i forhold til andre virksomheder omfattet af den finansielle lovgivning. Endvidere foreslås adgang for Finanstilsynet til i visse tilfælde at inddrage en tilladelse meddelt til en depositar.

Lovforslaget gennemfører herudover en direktivbestemt inflationsregulering af beløbsgrænserne i lov om finansiell virksomhed for genforsikringsselskabernes minimumskapitalkrav, ligesom der foretages en teknisk korrektion i lov om værdipapirhandel m.v.

2. Lovforslagets indhold

2.1 Forbud mod brug af variabel løn, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder

2.1.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag et forbud mod at ansatte hos en værdipapirhandler må modtage variable løn dele, der er baseret på opnåelse af en vis salgsmængde eller et fastsat salgsmål for den enkelte sælger.

Det fremgår dog af reglerne for god skik for finansielle virksomheder, at ansatte har pligt til at oplyse en kunde herom, hvis den pågældende sælger eller rådgiver modtager provision eller andet vederlag for salget eller hvis der på anden måde er en sammenhæng mellem salg af konkrete produkter og den pågældendes aflønning.

Værdipapirhandlere er tillige underlagt en pligt til at søge at mindske risikoen for interessekonflikter og en pligt til at håndtere de konflikter, der alligevel måtte opstå. Den fælleseuropæiske tilsynsmyndighed på værdipapirområdet, European Securities and Markets Authority (ESMA) har udarbejdet retningslinjer for aflønningspolitik og -praksis, som skal sikre, at virksomhedernes aflønningsforhold er indrettet sådan, at der ikke opstår interessekonflikter og med henblik på at sikre at virksomhedernes forpligtelse til at handle redeligt og professionelt ikke kompromitteres, og dermed overholder kravene i MIFID-reglerne. I det tilfælde, hvor et selskabs aflønningspolitik og -praksis for de enkelte ansatte er koblet direkte sammen med salget af specifikke finansielle instrumenter

eller kategorier af instrumenter vil det umiddelbart være meget vanskeligt for selskabet at påvise, at det overholder MiFID-reglerne om god forretningsetik og om at hindre interessekonflikter.

Endelig indeholder bekendtgørelse om organisatoriske krav til og betingelserne for drift af virksomhed som værdipapirhandler en forpligtelse for de omfattede virksomheder til at have processer, der sikrer at interessekonflikter identificeres og håndteres.

2.1.2. Baggrunden for forslaget

De ansattes salgsaktiviteter i finansielle virksomheder er, som i alle andre kommercielle virksomheder, en naturlig og nødvendig opgave. Der er derfor som udgangspunkt heller ikke noget odiøst i, at der for den enkelte rådgiver muligvis opstilles salgs- eller resultatmål i den ene eller anden form. Sådanne mål kan anvendes af den finansielle virksomhed, fordi den som mange andre erhvervsvirksomheder i et vist omfang anvender resultatløn. Givet at mange rådgivere i de finansielle virksomheder både har en rådgivende og sælgende funktion, er det imidlertid vigtigt at sådanne salgsmål ikke skaber en interessekonflikt, der indebærer at kundens interesser ikke varetages.

I rapporten om årsagerne til den finansielle krise ("Den finansielle krise i Danmark – årsager, konsekvenser og læring") fremhæves det, at der i årene op til den finansielle krise var et øget udbud og salg af komplicerede finansielle produkter til detailkunder. Det forøgede udbud og salg var i mange tilfælde tæt forbundet med den enkelte ansattes muligheder for at opnå øget variabel aflønning i forhold til den opnåede salgsmængde. Det forhold, at der er en sammenhæng mellem størrelsen på den variable løn og den opnåede salgsmængde øger risikoen for, at den pågældende ansatte kommer i en interessekonflikt, der kan medføre at detailkunder investerer i produkter, der er så komplicerede og risikofyldte at disse ikke er egnede for den pågældende kunde.

Problemet vedrørende potentielle interessekonflikter for rådgivere der har mulighed for at opnå en øget løn i forhold til salgsmængde er ligeledes beskrevet af Finansforbundet undersøgelse af privatkunderådgivere i den finansielle sektor fra 2008 "*Undersøgelse af rådgiver/sælgerrollen*". Rapporten belyser bl.a. at medarbejdere i den finansielle sektor oplever et salgspres som følge af salgsmotiverende aktiviteter, herunder bonusordninger eller mulighed for tillæg baseret på salgseresultat, hvilket leder til interessekonflikt hos medarbejderen. Det fremgår at "Rådgivere som deltager i de salgsmotiverende aktiviteter, oplever i højere grad end andre at de udsættes for et pres for at rådgive til fordel for virksomheden snarere end for kunden". Ligeledes fremgår det, at rådgivere med både kollektive og individuelle salgsmål hyppigst oplever interessekonflikter. I rapporten konkluderes det, at de negative effekter af individuelle salgsmål kan elimineres bl.a. hvis salgsmålene ikke udløser bonus eller tillæg.

En tilsvarende problemstilling blev behandlet i Finanstilsynets rapport om pengeinstitutters praksis vedrørende salg af egne aktier og garantbeviser fra 2009, som blev udarbejdet af en arbejdsgruppe, hvori bl.a. Finansrådet og Finansforbundet deltog. Rapporten konkluderede, at bankaktier havde haft en lang opgangsperiode med voldsomme kursstigninger, og at der blandt kunder var udtalt ønske om at få del i den gevinst. Dette betød i mange tilfælde at kunder har købt instituttets egne aktier og garantbeviser ud fra andet end investeringshensyn (adgangsbilletten til generalforsamlingen) og uden fokus på risici forbundet med købet. Samtidig blev egne aktier og garantbeviser markedsført med et ensidigt fokus på fordele – både kursstigninger, udbytte og fordelsprogrammer. Arbejdsgruppen bag rapporten anbefalede at individuelle og kollektive bonusordninger for bankrådgivere ikke bør knyttes op på salg af egne aktier og garantbeviser.

2.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås at der indføres et om forbud mod, at værdipapirhandlere må aflønne de af deres ansatte der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter ved direkte kundekontakt med variable løndele, som er afhængige af den ansattes opnåede salgsmængde baseret på salg til detailkunder. Med forbuddet mindskes risikoen for, at en ansat forsøger at øge salget af et eller flere produkter for at øge sine egne muligheder for at opnå en højere variabel løndel, der er baseret på salgsmål.

Forbuddet vil finde anvendelse på ansatte med direkte kundekontakt i de virksomheder, som har en tilladelse som værdipapirhandler efter lov om finansiell virksomhed § 9, stk. 1. Forslaget vil endvidere finde anvendelse på filialer her i landet af udenlandske finansielle virksomheder, der har tilladelse som værdipapirhandler.

Forbuddet gælder såvel de medarbejdere, der sælger de pågældende værdipapirer, som de medarbejdere, der rådgiver kunderne herom, herunder gælder det også de medarbejdere, der kun rådgiver kunderne. Når rådgivere er medtaget skyldes det, at et salg til en kunde kan være afledt af en rådgivning til kunden, og de pågældende rådgivere må således ikke have et incitament til at rådgive kunden om at købe bestemte værdipapirer, ved at rådgiveren får en løn, der afhænger af salget hos andre medarbejdere, der udfører kundens ordrer.

2.2 Ændring af reglerne om tilsyn med fælles datacentraler

2.2.1. Gældende ret

Reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området samt reglerne om outsourcing, der gælder for fælles datacentraler, gælder i dag også for datacentraler, som udfører væsentlig it-drift for den fælles betalingsinfrastruktur, såfremt flere finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i den fælles datacentral.

2.2.2. Baggrunden for forslaget

I øjeblikket sker der en stor udvikling inden for betalingsinfrastrukturen, herunder fælles datacentraler. Af hensyn til at tilliden til, at der er betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger omkring denne betalingsstruktur vurderes der at være et behov for en udvidelse af reglerne vedrørende hvilke datacentraler, der er omfattet af reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området samt reglerne om outsourcing.

Udviklingen i betalingsinfrastrukturen tilsiger, at der er behov for løbende at gennemgå reglerne om fælles datacentraler med henblik på at vurdere, om reglerne er tidssvarende, herunder om de omfatter alle relevante aktører på markedet. Dette vil ske i et samarbejde mellem Erhvervs- og vækstministeriet og Danmarks Nationalbank.

2.2.3. Forslagets indhold

Lovforslaget giver Finanstilsynet mulighed for at føre tilsyn med virksomheder, der udfører væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur.

Med forslaget vil datacentraler, der udfører væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, være omfattet af reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området samt reglerne om outsourcing uanset datacentralens ejerkreds.

2.3. Inddragelse af en tilladelse meddelt til en depositar i medfør af § 46, stk. 3 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. samt tilsyn med depositarer efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

2.3.1 Gældende ret

Det er et krav efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at der udpeges en depositar for hver alternativ investeringsfond. Depositarfunktionen kan som udgangspunkt udøves af kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber med et kapitalgrundlag på mindst 730.000 euro. Finanstilsynet kan derudover under forudsætning af, at en række betingelser er opfyldt, meddele tilladelse til andre virksomheder som depositarer. Efter den gældende lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har Finanstilsynet imidlertid ikke mulighed for at inddrage en sådan tilladelse.

Det følger endvidere af § 155 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet skal påse lovens overholdelse.

Tilsynet med depositarens varetagelse af funktionerne som depositar og overholdelse af bestemmelserne herom i lovgivningen er dog ikke reguleret nærmere i den gældende lovgivning.

2.3.2. Baggrunden for forslaget

Da Finanstilsynet kan meddele tilladelse til depositarer i medfør af § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er det naturligt, at Finanstilsynet også kan inddrage en sådan tilladelse. Dette vil f.eks. være relevant, såfremt betingelserne for meddelelse af tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Dette følger endvidere af artikel 46, stk. 2, litra k, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, hvorefter de kompetente myndigheder har beføjelse til at trække en depositars tilladelse tilbage. Det fremgår ikke nærmere af direktivbestemmelsen i hvilke tilfælde dette kan ske.

Herudover følger det af § 155 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet fører tilsyn med lovens overholdelse, herunder reglerne om depositarer. Finanstilsynet har efter § 59 i loven adgang til at indhente oplysninger til brug for tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde. Finanstilsynet har derudover behov for at kunne føre tilsyn med depositarernes varetagelse af funktionerne som depositar og om dette sker i overensstemmelse med lovgivningens krav til depositarerne. Finanstilsynets tilsyn med depositarerne vil basere sig på skriftligt materiale, som Finanstilsynet indkalder, f.eks. forretningsgange, eksempler på depositarkontrakter osv., og fysiske inspektioner, hvor Finanstilsynet bl.a. følger op på, hvorvidt de foreliggende forretningsgange følges, om reglerne i lovgivningen om opbevaring af værdipapirer og aktiver er opfyldt, om der sker korrekt overvågning af betalingsstrømmene i de alternative investeringsfonde osv.

2.3.3. Forslagets indhold

Det foreslås med forslaget, at en tilladelse meddelt i medfør af § 46, stk. 3, kan inddrages i følgende tilfælde:

- Depositaren selv anmoder om dette.
- Det viser sig, at depositaren har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis.
- Depositaren ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladelsen, f.eks. ikke længere kan leve op til kravene om, at ledelsen er fit and proper.

- Depositaren gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af loven.
- Depositaren ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder efter tilladelsens meddelelse.
- Depositaren ikke længere kan opretholde tilladelsen som følge af anden lovgivning.

Der er i vid udstrækning tale om bestemmelser, der svarer til reglerne for forvaltere af alternative investeringsfonde. Finanstilsynet har ikke praksis fra tilsvarende områder, men forventer, at praksis for inddragelse vil blive restriktiv.

Der foreslås desuden indsat en særlig tilsynsbestemmelse for depositarer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Efter bestemmelsen kan Finanstilsynet føre tilsyn med alle depositarer udpeget som depositar for en alternativ investeringsfond.

Der foreslås endvidere indsat beføjelse til Finanstilsynet til at kunne indhente oplysninger fra depositarer. Denne beføjelse gælder særligt i forhold til tilsynet med depositarens egne forhold og overholdelse af lovgivningen, idet der i § 59 i den gældende lov om forvaltere af alternative investeringsfonde er fastsat en forpligtelse for depositaren til at give Finanstilsynet alle oplysninger om såvel forvalteren som de alternative investeringsfonde, som depositaren er kommet i besiddelse af i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver, til brug for Finanstilsynets tilsyn med forvalterne.

Finanstilsynets beføjelse vil også gælde, såfremt depositaren delegerer opbevaringsfunktionen til en tredjemand. Depositarer kan alene delegerer opbevaringsfunktionen, andre opgaver kan ikke delegeres.

Tilsvarende foreslås det, at Finanstilsynet gives beføjelse til få adgang til en depositar mod behørig legitimation uden retskendelse. Denne beføjelse svarer til Finanstilsynets beføjelser i forhold til andre virksomheder omfattet af den finansielle lovgivning. Finanstilsynets beføjelse er i denne sammenhæng ligeledes udstrakt til også at gælde i tilfælde af delegation af opbevaringsopgaven.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

[Lovforslaget fastslår, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med depositarer omfattet af § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det forventes dog ikke, at tilsynsforpligtelsen vil medføre merarbejde hos Finanstilsynet i et omfang, der vil medføre et behov for at tilføre yderligere ressourcer til Finanstilsynet.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.]

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

[Forslaget indeholder bestemmelser vedrørende inflationsregulering af beløbsgrænser. Denne del af forslaget vurderes at have erhvervsøkonomiske konsekvenser svarende til forrentningen af forhøjelsen af den kapital, der skal dække minimumskapitalkravet. Det vil dog kun være relevant for de af genforsikringsselskaberne, for hvem minimumskapitalkravet er relevant.]

5. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke ligestillingsmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Pligten til at regulere minimumskapitalkravene til genforsikringsselskaber følger af følgende bestemmelse: Artikel 41 i direktiv 2005/68/EF om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet). Det fremgår, at beløbsgrænserne i minimumskapitalkravet for genforsikringsselskaberne årligt skal vurderes med henblik på en eventuel regulering af beløbene. Vurderingen skal tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændringer af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 blev gennemført i dansk ret i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Lovforslaget indeholder ændringer, der er nødvendige for håndhævelsen af den foretagne gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, Ejendomsforeningen, FDFFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens-OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Stats-

advokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Sø- og Handelsretten, Telekommunikationsindustri-
 en i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden
 på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland og Den Europæiske Central-
 bank.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Miljømæssige konsekvenser		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Forholdet til EU-retten		

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1 (§ 1, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)*

Forslaget er en konsekvens af dette lovforslags § 1, nr. 3, som også skal finde anvendelse på filialer her i landet af udenlandske finansielle virksomheder. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 3.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget er en konsekvens af dette lovforslags § 1, nr. 3, som også skal finde anvendelse på filialer her i landet af udenlandske finansielle virksomheder. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 3.

Til nr. 3 (§ 77 e i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås i *stk. 1*, at der indføres et forbud mod anvendelse af variabel løn for ansatte hos en værdipapirhandler, der sælger eller rådgiver om finansielle instrumenter til detailkunder og hvor salget eller rådgivningen sker ved direkte kontakt mellem kunden og sælgeren henholdsvis rådgiveren. Forbuddet finder dog kun anvendelse på de variable løndele, hvor størrelsen og udbetalingen af den variable løndel er afhængig af, at den ansatte har opnået en bestemt salgsmængde af værdipapirer til detailkunder.

Formålet med forbuddet er at mindske risikoen for interessekonflikter. Værdipapirhandlere er allerede underlagt en pligt til at mindske risikoen for interessekonflikter og en pligt til at håndtere de konflikter, der alligevel måtte opstå. Der ses dog at være et særligt beskyttelseshensyn i de tilfælde, hvor der er sammenhæng mellem salgsmål til detailkunder og variable løndele til de ansatte, der har den direkte kontakt med detailkunderne. Forbuddet skal således ses som en præcisering af, at en aflønningsstruktur, der giver mulighed for at opnå variable løndele baseret på salg til detailkunder, ikke kan være i overensstemmelse med en forsvarlig interessekonfliktpolitik for en virksomhed, der har tilladelse til værdipapirhandel.

Forbuddet skal finde anvendelse på de tilfælde, hvor en ansat har direkte kundekontakt med en detailkunde. Dette kan i praksis ske både ved et fysisk møde, telefonisk kontakt eller kontakt via andre elektroniske medier. Det afgørende er således, at der er en direkte kontakt mellem den ansatte og detailkunden i forbindelse med indgåelse af aftalen om salget af et eller flere finansielle instrumenter.

Forbuddet skal finde anvendelse uanset hvilke finansielle instrumenter, den ansatte sælger til en detailkunde. De sælgere, der er omfattet af forbuddet, vil også skulle lave en egnethedstest i forhold til den enkelte kunde. Dette kan dog ikke anses for at være tilstrækkelig beskyttelse mod den iboende interessekonflikt, der er i sammenhængen mellem salgsmål og variable løndele baseret på salget til detailkunder.

Forbuddet gælder foruden sælgere, også for ansatte, der rådgiver om finansielle instrumenter ved direkte kundekontakt.

Variable løndelev skal forstås i overensstemmelse med bestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 77 a, stk. 7. Ved variable løndelev forstås derfor aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af variable løndelev.

Direkte resultatafhængige/performanceafhængige programmer som f.eks. bonusordninger, resultatlønskontrakter og andre aflønningsordninger, der afhænger af, at den relevante ansatte lever op til på forhånd fastsatte mål og kriterier, udgør variabel løn. Fastholdelsesbonusser udgør ligeledes variabel løn, hvis de er bundet op på resultatkrav i forhold til solgte værdipapirer. Aftaletidspunktet er ikke afgørende for, om der er tale om variable løndelev. Der kan således være tale om variable løndelev, både hvis muligheden for opnåelse af bonus/vederlag er aftalt forudgående, og hvis virksomheden efterfølgende tildeler bonus/vederlag på engangsbasis.

Forslaget indebærer et forbud mod anvendelse af variable løndelev, hvis tildeling og udbetaling afhænger af specifikke salgsmål for den ansatte hos den enkelte værdipapirhandler i relation til salg af finansielle instrumenter til detailkunder. Forbuddet omfatter derfor også konkrete salgsmål for den nærmeste salgsafdeling, som den enkelte ansatte indgår i, hvis der er en risiko for en omgåelse af forbuddet. Det vil derimod være muligt at basere en variabel løndel på eksempelvis virksomhedens overskud. Dette medfører, at det fortsat vil være muligt at have salgsmål, der er baseret på ønsker og målsætninger til virksomhedens vækst og muligheder for udvikling. Dette skal dog under alle omstændigheder ske indenfor henholdsvis reglerne om interessekonflikt og om variabel løn.

Uanset at lederen af en afdeling, der beskæftiger ansatte, der foretager direkte salg af finansielle instrumenter til detailkunder vil have en betydelig indflydelse på salgsstrategier og fastlæggelse af salgsmål foreslås det, at sådanne ledere ikke skal være omfattet af det foreslåede forbud. Disse ledere vil allerede være omfattet af de gældende regler om interessekonflikter og da de ikke har direkte kundekontakt er der ikke samme beskyttelseshensyn, som beskrevet ovenfor.

Forslagets *stk. 2* angiver, at forslaget om forbud mod anvendelse af variabel løn, som er afhængig af opnåelse af et givent salgsmål finder anvendelse på værdipapirhandlere (dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber), der har tilladelse til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 1-2 nævnte tjenesteydelser. Disse omfatter modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt udførelse af ordrer med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter for investorers regning. Det vurderes, at det er ved disse tjenesteydelser, at der er den største risiko for interessekonflikter af den nævnte art.

Forslaget skal endvidere finde anvendelse på filialer her i landet af udenlandske finansielle virksomheder, jf. forslagens § 1, nr. 1 og 2.

Det foreslåede *stk. 3* indeholder en definition af salgsmål, som skal være baseret på salg til detailkunder. Det konkrete mål kan være baseret på opnåelse af en vis mængde handler, herunder en vis mængde handler med et nærmere angivet instrument.

Det foreslåede *stk. 4* indeholder en definition af en detailkunde, der svarer til den definition, der anvendes i bekendtgørelse nr. 428 af 9. maj 2007 om de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af virksomhed som værdipapirhandler.

De gældende bestemmelser om aflønning i lov om finansiel virksomhed i § 77 a, stk. 1-7, finder ikke anvendelse på ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, dog således at stk. 1-7 finder anvendelse på bonusordninger og andre aftaler om variabel løn for overenskomstanstatter, i det omfang sådanne ordninger ikke er fastsat i overenskomsten.

EU-reguleringen bag de danske aflønningsregler er blevet til under forudsætning af en respekt for forskelle i de nationale arbejdsretlige forhold. Det fremgår af betragtning 9 i Kommissionens henstilling om aflønning i den finansielle sektor, at henstillingen ikke har til hensigt at berøre de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger.

Den danske implementering af henstillingen omfatter således alene de ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster, men som i stedet bygger på individuelle ansættelseskontrakter, samt aflønningsformer, der går ud over de rammer, der er fastsat i henhold til overenskomsterne, herunder f.eks. såfremt et kreditinstitut vælger at give medarbejderne betydelige bonuser, uden kreditinstituttet i overenskomsten er forpligtet hertil.

De samme hensyn gør sig gældende for dette forslag, hvorfor det i *stk. 5* foreslås at indsætte en bestemmelse svarende til den gældende § 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, således at den samme undtagelse for variable løndelev finder anvendelse på forbuddet for visse ansatte hos en værdipapirhandler mod variabel løn baseret på salgsmål til detailkunder.

Til nr. 2 (§ 126, stk. 2, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at forhøje det direktivbestemte minimumskapitalkrav for forsikringselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed, fra 3,4 mio. euro til 3,6 mio. euro. Der er tale om en direktivbestemt inflationsregulering af beløbsgrænserne for genforsikringselskabernes minimumskapitalkrav. Reguleringen foreslås gennemført med virkning fra den 1. januar 2015, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Det følger af direktiv 2005/68/EF om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), at det årligt skal vurderes, om beløbsgrænserne for genforsikringsvirksomheder skal inflationsreguleres. Beløbet blev sidst forhøjet ved lov nr. 1287 af 19. december 2012 efter samme procedure.

Forslaget om regulering af beløbsgrænserne er i overensstemmelse med EU-Kommissionens Meddelelse om tilpasning i overensstemmelse med inflationen af visse beløb, som er fastsat i genforsikringsdirektivet, jf. EU-Tidende 2013/C 208/06 af 23. juli 2013. Beløbsgrænserne er forhøjet som følge af stigningen i det europæiske forbrugerprisindeks og beregningen har fulgt den procedure, der er fastsat i artikel 41 i genforsikringsdirektivet.

Forhøjelsen træder i kraft samtidig med de øvrige bestemmelser i lovforslaget. Det er i overensstemmelse med EU-Kommissionens forslag fra juni 2013 til Expert Group on Banking, Payments and Insurance om, at reguleringen skal være implementeret med ikrafttræden inden den 1. januar 2015.

De øvrige beløbsgrænser for forsikringselskaber i § 126, stk. 2, nr. 5-10, reguleres ikke. Det skyldes, at de er omfattet af direktiv 2002/83/EF af 5. november 2012 om livsforsikring og direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF for så vidt angår krav til solvensmargenen for skadesforsikringselskaber, og at EU-Kommissionens årlige beregninger i 2013 efter den deri beskrevne procedure har vist, at en justering ikke var påkrævet.

Til nr. 3 (§ 343 q, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til ændringen af § 343 q, stk. 2, følger en udvidelse af, hvilke datacentraler, der omfattes af reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området samt reglerne for outsourcing. Med forslaget vil den nuværende afgrænsning, hvorefter datacentraler, der udfører væsentlig it-drift for den fælles betalingsinfrastruktur, alene er omfattet af reglerne, såfremt flere finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i den fælles datacentral, blive udvidet til at omfatte sådanne datacentraler uanset den bagvedliggende ejerkreds. Hertil kommer, at de pågældende datacentraler med forslaget fremadrettet skal udføre både it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur for at være omfattet af bestemmelsen.

De datacentraler, der omfattes af bestemmelsen, er datacentraler, hvis driftsaktiviteter ikke alene udføres direkte for finansielle virksomheder. I sådanne datacentraler vil aktiviteterne eksempelvis omfatte drift af fælles infrastruktur, der imødekommer behovet for datakommunikation vedrørende betalingstransaktioner på tværs af pengeinstitutter og datacentraler.

Med forslaget vil alle datacentraler, der udfører væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, være omfattet af regler svarende til de fælles datacentraler. Ved væsentlig it-drift og udvikling forstås i denne sammenhæng bl.a. serverdrift og vedligeholdelse, såfremt ændringshåndtering til applikationer også udføres af datacentralen. Begrebet fælles betalingsinfrastruktur er en samlet betegnelse for den fælles infrastruktur, der anvendes af finansielle virksomheder i Danmark til at overføre, klare og afvikle transaktioner mellem borgere, virksomheder og finansielle aktører.

Øvrige virksomheder, der udfører it-tjenesteydelser for finansielle virksomheder, bliver ikke omfattet. En del virksomheder udfører allerede i dag forskellige it-tjenesteydelser for finansielle virksomheder. Det skønnes ikke hensigtsmæssigt, at disse underlægges tilsyn.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 83 a, stk. 1, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Den foreslåede ændring af § 83 a, stk. 1, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. er en rettelse af en henvisningsfejl, der opstod i forbindelse med lov nr. 516 af 12. juni 2009, hvor § 31 blev ændret, og der blev tilføjet yderligere stykker. Ved en fejl blev § 83 a, stk. 1, nr. 1, ikke rettet i overensstemmelse hermed, hvilket der foreslås rettet nu. Henvisningen til lovens § 31, skal således rettelig være til bestemmelsens stk. 8 vedrørende dispensation fra tilbudspligten. Finanstilsynet kan delegere kompetencen til at dispensere fra forpligtelsen til at fremsætte et overtagelsestilbud efter § 31, stk. 1, hvis særlige forhold gør sig gældende, til en operatør af et reguleret marked.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 1, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastslår, hvilke bestemmelser i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, somer meddelt tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde i andre EU/EØS-lande m.v. og Danmark som værtsland, når forvalteren forvalter eller markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark gennem en filial i Danmark.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde regulerer markedsføring af alternative investeringsfonde til professionelle investorer. Efter direktivet kan medlemsstaterne fastsætte nationale regler om markedsføring til detailinvestorer. § 5, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlår udgangspunktet, dvs. at der kan ske markedsføring til professionelle investorer. § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlår videre, at det som udgangspunkt ikke er tilladt at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer, men at Finanstilsynet kan meddele hertil. Med dette lovforslags del 2 foreslås indsat 2 undtagelser til forbuddet mod markedsføring til detailinvestorer, dels for medarbejdere hos forvalterne, der er involveret i arbejdet med den alternative investeringsfond, dels for såkaldte semiprofessionelle investorer. Der henvises nærmere til bemærkningerne til det foreslåede stk. 5. Finanstilsynet har i medfør af § 5, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. mulighed for at fastsætte nærmere regler herom. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013, der fastsætter en række krav og betingelser til forvaltere, der ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer.

Forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v. og som markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark, skal på lige fod med og på samme vilkår som danske forvaltere af alternative investeringsfonde kunne meddeles tilladelse til markedsføring til detailinvestorer. Det foreslås derfor, at § 5, stk. 3, 4, 5 og 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. omfattes af de bestemmelser, der opremses i § 1, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 1, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlår, hvilke bestemmelser i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, der finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, der har registreret hjemsted i andre EU/EØS-lande m.v., når forvalteren forvalter eller markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark uden at etablere en filial i Danmark.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde regulerer markedsføring af alternative investeringsfonde til professionelle investorer. Efter direktivet kan medlemsstaterne fastsætte nationale regler om markedsføring til detailinvestorer. § 5, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlår udgangspunktet, dvs. at der kan ske markedsføring til professionelle investorer. § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlår videre, at det som udgangspunkt ikke er tilladt at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer, men at Finanstilsynet kan meddele tilladelse hertil. Med dette lovforslags del 2 foreslås indsat 2 undtagelser til forbuddet mod markedsføring til detailinvestorer, dels for medarbejdere hos forvalterne, der er involveret i arbejdet med den alternative investeringsfond, dels for såkaldte semiprofessionelle investorer. Der henvises nærmere til bemærkningerne til det foreslåede stk. 5. Finanstilsynet har i medfør af § 5, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. mulighed for at fastsætte nærmere regler herom. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 866 af 28. juni 2013, der fastsætter en række krav og betingelser til forvaltere, der ønsker at markedsføre alternative investeringsfonde til detailinvestorer.

Forvaltere af alternative investeringsfonde, som er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land m.v., som har Danmark som værtsland og som markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark gennem en filial her i landet, skal på lige fod med og på samme vilkår som danske forvaltere af alternative investeringsfonde kunne meddeles tilladelse til markedsføring til detailinvestorer. Det foreslås derfor, at § 5, stk. 3, 4, 5 og 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. omfat-

tes af de bestemmelser, der opremses i § 1, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 3 (§ 11, stk. 2, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der er alene tale om en sproglig præcisering, idet der i den gældende affattelse tales om en selvforvaltende forvalter, hvilket er selvmodsigende. Der skal rettelig tales om en selvforvaltende alternativ investeringsfond, og bestemmelsen foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 4 (§ 46, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Finanstilsynet kan efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. meddele tilladelse som depositar til virksomheder, der opfylder en række krav. Kravene foreslås uddybet med forslagene til nye bestemmelser i § 46, stk. 4-6, der fremgår af del 2 til dette lovforslag.

Da Finanstilsynet kan meddele tilladelse til depositarerne, er det naturligt, at Finanstilsynet også kan tilbagekalde en sådan tilladelse. Dette vil f.eks. være relevant, såfremt betingelserne for meddelelse af tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Dette følger endvidere af artikel 46, stk. 2, litra k, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, hvorefter de kompetente myndigheder har beføjelse til at trække en depositars tilladelse tilbage. Det fremgår ikke nærmere af direktivbestemmelsen i hvilke tilfælde dette kan ske.

Det foreslås med forslaget til § 46, stk. 7, at tilladelse meddelt i medfør af § 46, stk. 3, kan inddrages i følgende tilfælde:

- Depositaren selv anmoder om dette.
- Det viser sig, at depositaren har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis.
- Depositaren ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladelsen, f.eks. ikke længere kan leve op til kravene om, at ledelsen er fit and proper.
- Depositaren gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler i denne lov eller af regler udstedt i medfør af loven.
- Depositaren ikke gør brug af tilladelsen inden for 12 måneder efter tilladelsens meddelelse.
- Depositaren ikke længere kan opretholde tilladelsen som følge af anden lovgivning.

Der er i vid udstrækning tale om bestemmelser, der svarer til reglerne for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Inddragelse af en depositars tilladelse kan blive aktuel, når blot en af de i bestemmelsen nævnte situationer indtræder. En afgørelse om inddragelse af en depositars tilladelse er af indgribende karakter for depositaren, forvalteren og de alternative investeringsfonde, som depositaren fungerer for. Medmindre forholdet er af meget væsentlig karakter, eller inddragelsen sker efter anmodning fra depositaren, forudsættes det derfor, at inddragelse af tilladelse typisk kun bliver aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet, og at dette ikke er sket. Finanstilsynet har ikke praksis fra tilsvarende områder, men forventer, at praksis for inddragelse vil blive restriktiv.

Til nr. 5 (§ 77, stk. 2, nr. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der er tale om en sproglig præcisering. § 77, stk. 2, nr. 4, implementerer bilag IV, litra d, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. I forbindelse med implementeringen i lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der sket en utilsigtet ukorrekt gengivelse af direktivets krav.

§ 77 fastslår hvilke oplysninger, der skal medsendes en anmeldelse til Finanstilsynet om markedsføring af alternative investeringsfonde fra andre EU/EØS-lande m.v. Med forslaget til nyaffattelse af § 77, stk. 2, nr. 4, præciseres, at der skal medsendes de *oplysninger*, som er tilgængelige for investorerne, om den eller de alternative investeringsfonde, der ønskes markedsført i Danmark.

Efter den gældende formulering skal der i stedet indsendes oplysninger om de *fonde*, der er tilgængelige for investorerne.

Til nr. 6 (§ 157 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der foreslås med lovforslaget indsat en ny bestemmelse i § 157 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det følger af § 155 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet fører tilsyn med lovens overholdelse, herunder reglerne om depositarer.

Med henblik på at gennemføre dette tilsyn foreslås i § 157 a, at Finanstilsynet skal undersøge forholdene i depositarer omfattet af § 46. Undersøgelsen skal ske med henblik på at påse, at reglerne om depositarer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., i regler udstedt i medfør heraf, samt i regler udstedt af EU overholdes. Depositarfunktionen reguleres i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i §§ 44- 60. Bestemmelserne i loven er udbygget og præciseret i EU-Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn.

Finanstilsynets tilsyn i medfør af det foreslåede § 157 a vedrører således depositarens egne forhold, dvs. der føres tilsyn med, at depositaren udfører sine forpligtelser efter lovgivningen korrekt og lever op til lovgivningens krav. Finanstilsynets adgang til at indhente oplysninger til brug for tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde reguleres i § 59 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Finanstilsynets tilsynsforpligtelse gælder for alle depositarer omfattet af § 46 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og ikke blot depositarer omfattet af § 46, stk. 3, hvor Finanstilsynet meddeler en direkte tilladelse til at udføre funktionen som depositar.

Det foreslås videre med bestemmelsen, at Finanstilsynets undersøgelse kan gennemføres ved indkaldelse af skriftligt materiale fra depositaren samt ved inspektion hos depositaren.

Finanstilsynet modtager ikke løbende indberetninger eller lignende fra depositarerne. Finanstilsynets tilsyn med depositarerne vil således basere sig på skriftligt materiale, som Finanstilsynet indkalder, f.eks. forretningsgange, eksempler på depositarkontrakter osv., og fysiske inspektioner, hvor Finanstilsynet bl.a. følger op på, hvorvidt de foreliggende forretningsgange følges, om reglerne i lovgivningen om opbevaring af værdipapirer og aktiver er opfyldt, om der sker korrekt overvågning af betalingsstrømmene i de alternative investeringsfonde osv.

Til nr. 7 (§ 161, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Bestemmelsen i § 161, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlægger en pligt for forvaltere af alternative investeringsfonde, samt leverandører og underleverandører, til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Med den foreslåede ændring tilføjes depositarer omfattet af § 46 til bestemmelsen. Alle depositarer for alternative investeringsfonde omfattes således af pligten til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Bestemmelsen er særligt relevant i forhold til Finanstilsynets tilsyn med depositarernes varetagelse af depositarfunktionen, idet § 59 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. pålægger depositarerne en pligt til efter anmodning at stille alle de oplysninger til rådighed for Finanstilsynet, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for tilsynet med forvalteren og indirekte med de alternative investeringsfonde.

Bestemmelsen omfatter også leverandører og underleverandører. I forhold til depositarer medfører dette, at såfremt en depositar har delegeret opbevaringsfunktionen efter § 51 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. til en tredjemand, vil denne også være omfattet af forpligtelsen til at give Finanstilsynet de nødvendige oplysninger, og ligeledes vil en evt. videredelegering af opbevaringsfunktionen også være omfattet. En depositar kan kun delegere opbevaringsfunktionen, jf. § 54 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., depositarens øvrige opgaver kan ikke delegeres.

Tilsynsmyndighedernes mulighed for at pålægge depositarer at fremlægge oplysninger følger endvidere af artikel 46, stk. 2, litra h, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde, hvorefter de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge en depositar at fremlægge oplysninger.

Til nr. 8 (§ 161, stk. 2, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 161, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. giver Finanstilsynet mulighed for uden retskendelse at få adgang til en forvalters lokaler, herunder de lokaler, hvorfra der udøves filialvirksomhed.

Med det foreslåede 2. pkt. udvides Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse til også at omfatte adgang til en depositars lokaler. Alle depositarer omfattet af § 46 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen om Finanstilsynets adgang til forvaltere og depositarer uden retskendelse viderefører den traditionelle opfattelse af, at Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg er i overensstemmelse med grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed.

Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde hvor en depositar er af så ringe størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en depositar måtte nægte at give tilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker et inspektionsbesøg.

Hvis en depositar undtagelsesvis modarbejder et inspektionsbesøg, skal Finanstilsynet kunne skaffe sig adgang til en depositars forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder. § 191, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. giver mulighed for at pålægge tvangsbøder, såfremt en depositar ikke udleverer oplysninger efter lovens § 59. § 59 pålægger depositarerne en pligt til efter anmodning at stille alle de oplysninger til rådighed for Finanstilsynet, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for tilsynet med forvalteren og indirekte med de alternative investeringsfonde.

Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

§ 161, stk. 5, fastslår, at Finanstilsynet tilsvarende til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en leverandør eller en underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om en delegeret aktivitet. Som omtalt oven for i forbindelse med den foreslåede ændring af § 161, stk. 1, kan depositarer delegerede opbevaringsfunktionen. Sker dette, vil Finanstilsynet i medfør af § 161, stk. 5, kunne få adgang uden retskendelse hos den tredjemand til hvem opbevaringsfunktionen er delegeret.

Til nr. 9 (§ 168 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede § 168a svarer til § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde. Den foreslåede § 168 a gælder for depositarer, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 46, stk. 6, jf. § 13, stk. 2, jf. stk. 1, hvorefter et medlem af ledelsen i en depositar skal opfylde en række krav om hæderlighed og egnethed for at varetage hvervet som medlem af det øverste ledelsesorgan henholdsvis direktionen.

Der findes udover bestemmelsen i § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. tilsvarende bestemmelser i § 351 i lov om finansiel virksomhed og § 207 i lov om investeringsforeninger m.v., og der forventes anlagt en praksis i forhold til den foreslåede bestemmelse som svarer til praksis for de øvrige bestemmelser.

Bestemmelsen i § 168, der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde, er udførligt beskrevet i bemærkningerne til lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (L175 fremsat den 1. marts 2013). Henset til, at den foreslåede bestemmelse i § 168 a har samme ordlyd, dog tilpasset virksomhedstypen, som § 168 og at der tilsigtes en ensartet anvendelse af bestemmelserne, henvises til bemærkninger i L 175.

Til nr. 10 (§ 173, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 173 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer det særlige partsbegreb, der gælder i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. på samme måde som på Finanstilsynets øvrige områder. Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets

synets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Det fremgår bl.a. af ombudsmandens praksis, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb fortolkes bredt, jf. FOB 1987 64, hvor ombudsmanden tillagde Indlånerforeningen i 6. juli Banken partsstatus i forhold til tilsynets sag om anmeldelse af betalingsstandsning.

Med den foreslåede ændring af § 173, stk. 1, fastslås, at depositarer omfattet af § 46 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal anses for part i forhold til afgørelser, som Finanstilsynet træffer og som retter sig mod den pågældende depositar.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at forvaltere af alternative investeringsfonde og depositarer omfattet af § 46 skal anses for parter i enhver afgørelse, som Finanstilsynet træffer rettet mod den pågældende forvalter eller depositar, herunder også afgørelser truffet i medfør af forordninger, der regulerer området for forvaltere af alternative investeringsfonde.

Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, og mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. § 2, stk. 1, i forvaltningsloven.

Til nr. 11 (§ 190, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede ændring af § 190, stk. 3, 2. pkt., er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en ny § 168 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bestemmelsen gælder for depositarer, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og svarer i sit indhold til § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde. Bestemmelsen foreslås derfor strafbelagt på samme måde som § 168.

Til nr. 12 (§ 191, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede nye bestemmelse i § 190, stk. 3, 2. pkt., er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en ny § 168 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bestemmelsen gælder for depositarer, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og svarer i sit indhold til § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde. Det foreslås derfor, at der i samme omfang som ved manglende efterkommelse af påbud meddelt efter § 168, kan pålægges tvangsbøder ved manglende efterkommelse af den foreslåede § 168 a. Det øverste ledelsesorgan i en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, kan således pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder, såfremt et påbud meddelt efter § 168 a, stk. 1, eller § 168 a, stk. 3, 1. pkt., ikke efterkommes.

Til § 4

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. april 2014.

I lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås, at der i § 77 e, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indsættes en bestemmelse om, at visse ansatte hos en værdipapirhandler ikke må få variable løndele, der er afhængig af opnåelse af et bestemt salgsmål i forhold til detailkunder. På den baggrund foreslås med *stk. 2* en overgangsordning, så reglen i § 77 e, stk. 1, kun finder anvendelse på aftaler mellem en værdipapirhandler og dennes ansatte, der indgås, forlænges eller fornys efter lovens ikrafttræden. Kravene finder således

ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Til § 5

Det foreslåede § 5 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Der er taget udgangspunkt i territorialbestemmelserne for de love, der foreslås ændret med lovforslagets §§ 1-3.

Med de modifikationer der følger af bestemmelsens stk. 2 foreslås det i *stk. 1*, at lovens §§ 1-3 ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Med *stk. 2* foreslås, at §§ 1-3 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.